

Till startsidan

Kattes hemsida

Sp2d hemsida

Uppdaterad 01/10/02

Kuba

Olika synsätt

Alla behöver Kuba

Artikel från svensk-kubanska föreningen

I media ser vi från gång till annan att ledande politiker m fl använder Kuba som slagträ i debatten och uttalar sig med ringaktning om Kuba. Ordet diktatur har använts. Såsom världen ser ut är detta oansvarigt inför kommande generationer. Det fredsälskande Kuba måste försvaras. Senare i år blir det val i Sverige. Alla riksdagspartier har anledning att försvara Kuba.

Det är en tuff situation i världen. Vapen säljs som aldrig förr, och USA:s president Bush kör vidare med planerna på att pumpa in 100-tals miljarder dollar i Stjärnornas Krig. Pengar som istället hade behövts för att tackla fattigdomen i världen, minska gapet mellan fattig och rik, minska konfliktorsakerna. Var tredje sekund dör en människa av fattigdomsrelaterade sjukdomar. En fjärdedel av jordens invånare saknar tillgång till rent vatten. Mer än 800 miljoner lider av svält och undernäring.

I detta svåra läge för mänskligheten försöker Kuba ta sitt ansvar. Kuba har idag över 3.500 läkare och sjukvårdspersonal som räddar liv i fattiga länders byar och slum. 5.000 ungdomar från fattiga länder är nu på Kuba för att gratis utbildas till läkare. Detta klarar Kuba att göra trots över 40 år av ekonomisk krigföring från USA. Kuba har lyckats försvara sin rätt att själv bestämma över sin egen framtid tack vare att folket är enat och inte låter sig splittras. T.o.m. CIA erkänner att Fidel Castro har en klar majoritet av befolkningens stöd. Valen på Kuba visar att över 95 procent står bakom revolutionen. Man har rösträtt från och med 16 år. Vis av sin egen historia och av erfarenheterna från grannländer som Nicaragua, där USA på det mest provokativa sätt lägger sig i valen, har Kuba valt ett annat demokratiskt system än vårt europeiska. Man har personval och en nomineringsprocess där människorna och folkrörelserna är aktivt involverade. Genom sitt engagemang, sitt verkliga inflytande och hårda arbete har det kubanska folket lyckats skapa en välfärd som är som en dröm för flertalet andra tredje världen länder. Mycket hög utbildningsnivå. Gratis sjukvård. År 2001 var spädbarnsdödligheten på Kuba 6.2 promille, vilket är bättre än den i det rika USA. Är det någon svensk politiker som vill ta detta ifrån kubanerna? Är det någon svensk politiker som vill ta ifrån kubanerna möjligheterna att göra den stora insatsen för hälsovården i andra tredje världen länder som de gör?

Det är viktigt att vi alla försvarar Kubas rätt att fortsätta bestämma över sin egen framtid, att vi respekterar Kubas suveränitet. Vi kan aldrig acceptera att självbestämmanderätt och folkrätt trampas ned av hungriga stormakter. Faktum är att alla våra riksdagspartier har flera anledningar att respektera och försvara Kuba.

Kuba är verkligen ett samhälle som ger alla en chans. Alla som vill ta ansvar och vara företagsamma och kreativa har enorma möjligheter på Kuba. Samhället sjuder av liv. Uppfinnarklubbar och dataklubbar finns runtom i landet. Tack vare den högklassiga utbildningen och den utbyggda infrastrukturen över hela landet har alla som vill åstadkomma någonting stora möjligheter. Jämför med många andra tredje världen länder där underutvecklingen är ett faktum! Det är revolutionen som försvarar förutsättningarna för Kubas företagsamma framåtskridande. T.ex. forskningen och läkemedelsindustrin som har flera världsledande produkter, de nya kollektiva jordbruken som får många studiebesök till sina storskaliga ekologiska odlingsprojekt. Det är sant att privat vinst inte står högt i kurs på Kuba. Men i Kubas realitet är valet lätt: Skapa möjligheter för flertalets kreativitet är i nuläget nyckeln till nationens framtid! Visst måste man som MODERAT instämma!

Kuba är inget rikt land, men människovärde, hänsyn och värdighet genomsyrar detta samhälle. Kuba har byggt upp en enastående hälsovård med en familjläkare per 130 familjer, kliniker och sjukhus. Svenskar imponeras av den centrala plats omsorg och omtanke har i den kubanska hälsovården. Skolelevernas stora studieintresse och den totala avsaknaden av stök i klassrummen är också talande. Grannarnas generositet gentemot varandra är blott ett exempel på hur grundläggande kristna värderingar står i centrum. Religionsfrihet råder på Kuba, och det finns många olika religioner som existerar sida vid sida i toleransens tecken. Mellan olika slags kristna samfund finns en ekumenisk rörelse. Inte i något annat tredje världen land ser man så stor del av bruttonationalprodukten satsad på familjen, på barnen och de äldre. Präster för Fred i USA stöder kubanernas rätt att forma sitt eget samhälle. Som KRISTDEMOKRAT med global utblick har man all anledning att ta reda på mer om Kuba. Som kristen humanist är det viktigt att försvara Kuba. Som fredsälskande kristen är det självklart att ge Kuba sitt stöd.

I början av 50-talet var Fidel Castro engagerad i det Ortodoxa Partiet, det liberala parti

som var på väg att vinna valet på Kuba. Fidel Castro var kandidat för partiet, som agerade för landets politiska och ekonomiska oberoende och för social rättvisa. USA svarade med statskupp och med Batista som blodig diktator. När stormakten USA på detta sätt kväste flerpartisystemet, analyserade Fidel Castro läget i landet och tillsammans med andra genomförde han revolutionen. Om vi ser ut i världen och jämför, så har tredje världen landet Kuba idag verkligen "Största möjliga lycka för största möjliga antal" i sann liberal anda. I vår del av världen har aristokratin tvångströja från liberalismens barndom i mångt och mycket ersatts av de transnationella storföretagens framfart som ger välstånd till en bråkdel, men urholkar livsbetingelserna för ett flertal. Dessa börsberoende giganter är fångna i ett moment 22: vinna eller försvinna! De har så mäktiga tentakler in i USA:s kongress, och även i Bryssel, att världens politiker har svårt att rätta till de globala mänskliga katastrofer som pågår framför våra ögon. Turerna kring Kyotoprotokollet är bara ett exempel. Vågar FOLKPARTIET LIBERALERNA ta strid mot de anakronismer som i vår tid hindrar den liberala devisen att "all politisk makt måste utgå från folket och att var och en har rätt att söka sin egen lycka så länge hon inte kränker andras lika rätt". Det finns mycket att lära sig av vad kubanerna har genomfört. Folkpartifalangen som flörtar med Kubas fiender är en skam.

Innan revolutionen var nästan all makt och rikedom samlad i Havanna. Revolutionen 1959 ändrade på detta, och arbetet inleddes att skapa ett decentraliserat Kuba. Alfabetiseringskampanjen var viktig. Läskunnighet ute i byarna var nödvändig för kunskap och gräsrotsinflytande.

Elektrifieringen av landsbygden gav studiebelysning på kvällarna. Satsningen på landsbygden började. Människovärde, bostäder, skolor för barnen, kliniker, investeringar i jordbruket, vägbyggen. Överallt på landsbygden ser man dessa vattentorn som är revolutionens tillgång till rent vatten. 1975 innebar decentraliseringen att av sex provinser skapades 15, varav staden Havanna är en egen med sina 2,2 miljoner invånare idag. En folkomröstning 1976 godkände den nya konstitutionen som innebar gräsrotsdemokrati och införande av personval. Varje provins driver sin egen utveckling framåt med stöd av nationella resurser och vägleds av en nationell planering. Denna regionalpolitik har inneburit att Havanna är en av de huvudstäder i världen som vuxit allra långsammast. Kubas omdaning till ett decentraliserat samhälle med levande landsbygd och under senare tid genomgripande satsning på ekologisk odling är extra anledningar för CENTERPARTIET att utveckla kontakterna med Kuba.

Trots att Kuba är ett fattigt land, är Kuba långt framme i miljöarbetet. 5 juni 2001 var Kuba världland för FN:s Världsmiljödag. 1999 tilldelades Kuba Right Livelihood Award för sina världsledande ekologiska odlingar. Havanna har 8.000 ekologiska stadsträdgårdar. På landsbygden drivs ekologiska jordbruk storskaligt och visar att det är möjligt med hög produktivitet. Mängder med kompostcentraler och centra för produktion av biologiska bekämpningsmedel finns runt om ön. Kuba är ett av de få länder som ökar sin skogsareal, en ökning från 14 % vid tiden för revolutionen 1959 till 27 % idag. Naturreservat och 81 skyddade zoner samt utbildning för att skapa miljömedvetenhet bidrar till att bevara Kubas unika biologiska mångfald. Mängder med små vattenkraftverk finns i floderna. 1.800 landsbygdsskolor har försetts med solenergisystem. Gamla miljöproblem i Havanna och annorstädes tacklas idag. Kuba visar att tredje världen länder inte behöver göra sig beroende av multinationella agrobusiness företag och deras jordbruksmetoder som slukar konstgödsel och kemiska bekämpningsmedel. Som MILJÖPARTIST är man glad att Kuba finns. Kubas suveränitet måste försvaras.

Kuba är det latinamerikanska folkrorelselandet framför alla andra. Det är tack vare det folkliga engagemanget i fackföreningarna, kvinnoförbundet, studentrörelsen, småböndernas organisation, ungdomsförbundet m.fl. som kubanerna har lyckats bemästra alla svårigheter som USA:s blockad och Sovjetunionens sönderfall har drabbat ön med. Visst är Kuba annorlunda än Sverige, med andra sätt att garantera medbestämmanderätt och demokrati. Men för de vanliga människorna på Kuba, i staden och på landet, känner man igen hur välfärdssystemet stämmer överens med arbetarrörelsens grundläggande värderingar. Skola, universitet, hälsovård, idrott, allt gratis och tillgängligt för alla. Socialförsäkringssystem som fungerar väl. Omsorg om barnen, mödrarna och de gamla. Ett integrerat samhälle där folk med olika hudfärger lever tillsammans. Det är Kuba! Olof Palme sa "Leve vänskapen mellan Sverige och Kuba!" Nu idag behöver Kuba vår solidaritet utan förbehåll, till skydd för öns suveränitet mot Bush aggressiva politik. Självklart ställer varje SOCIALDEMOKRAT upp för Kuba.

Kuba är en av de stater som agerar mest energiskt och konsekvent för freden och för att ena tredje världens länder mot USA:s, Storbritanniens och andras väpnade aktioner. Det socialistiska Kuba har blivit en röst för de många som är hotade av USA:s och dess allierades ekonomiska repressalier om de skulle protestera öppet. Kuba är också hotat. USA:s blockadlagar, bland annat Helms-Burton-lagen, anger tydligt att USA:s avsikt är att militärt ockupera Kuba, modellera om samhället och placera dit en marionettregim. För att kunna kämpa så rakryggat för freden och social rättvisa har kubanerna gjort precis det som står i Vänsterpartiets program (juni 2000): "Genomförandet av socialismen kräver kapitalismens avskaffande, jämlik fördelning av samhällets resurser samt demokratisk kontroll av ekonomin och makt över produktionsmedlen." Detta gör att VÄNSTERPARTIETS aktiva solidaritet med Kuba är självskrivet.

Martin Österlin, ordf. Svensk-Kubanska Föreningen

Artikeln ovan får förkortad fritt publiceras. Copyright Svensk-Kubanska Föreningen.

Från Human Rights Watch

Summary

Over the past forty years, Cuba has developed a highly effective machinery of repression. The denial of basic civil and political rights is written into Cuban law. In the name of legality, armed security forces, aided by state-controlled mass organizations, silence dissent with heavy prison terms, threats of prosecution, harassment, or exile. Cuba uses

these tools to restrict severely the exercise of fundamental human rights of expression, association, and assembly. The conditions in Cuba's prisons are inhuman, and political prisoners suffer additional degrading treatment and torture. In recent years, Cuba has added new repressive laws and continued prosecuting nonviolent dissidents while shrugging off international appeals for reform and placating visiting dignitaries with occasional releases of political prisoners.

This report documents Cuba's failures to respect the civil and political rights enumerated in the Universal Declaration of Human Rights (UDHR) as well as the international human rights and labor rights treaties it has ratified. It shows that neither Cuban law nor practice guarantees the fundamental rights enshrined in the Universal Declaration. Cuba's obligation to respect the declaration arises from its incorporation into the United Nations Charter, rendering all member states, including Cuba, subject to its provisions. The UDHR is widely recognized as customary international law. It is a basic yardstick to measure any country's human rights performance. Unfortunately, Cuba does not measure up.

Ett annat Kuba är möjligt

av Erik Jennische

Erik Jennische jobbar på Svenskt internationellt liberalt centrum (Silc) .
Göteborgs-Tidning 2002-08-30

På lördag håller Svensk-kubanska föreningen (SveK) möte på Fritt forum på temat "Kuba visar att en annan värld är möjlig". De kommer att prata om hur bra de tror att sjukvården, skolan och "gräsrotsdemokratien" är på Kuba, och om hur mycket kubanerna tycker om revolutionen. Men tro inte på vad de säger!

SveK förmedlar nämligen precis den bild som den kubanska regeringen vill ge. Och varför lita på en regering som i mer än 40 år konsekvent omöjliggjort för medborgarna att kritisera den?

1961 förbjöds alla fristående idrottsklubbar, kvartersorganisationer, lokalradiostationer med mera. Människor skulle inte tänka själva och organisera sig efter egna intressen, utan aktivera sig i de revolutionära massorganisationerna vars syfte är att mobilisera medlemmarna för den revolutionära doktrinen och göra dem till säkerhetspolisens informatörer.

I samma veva försvann även alla rikstäckande tidningar och ersattes av Granma, kommunistpartiets centralkommittés officiella organ. Sedan dess följer alla kubanska massmedier Granmas politiska linje.

När den första socialistiska konstitutionen på Kuba skrevs 1976 (tills dess hade landet styrts utan lagstiftande församlingar eller regler för vad regeringen fick bestämma) befästes att organisationsfriheten och yttrandefriheten hade avskaffats. Konstitutionen erkänner endast organisationer som har till syfte att "bygga, konsolidera och försvara det socialistiska samhället." (artikel 7) Och "press, radio, television, biografier, och andra massmedier är i statlig eller social ägo och [får i inget fall] vara föremål för privat ägande" (artikel 53)

Att starta en egen fristående tidning eller organisation är alltså inte att tänka på, inga organisationer för frihetliga socialister, inget Attac, kubansk-svenska föreningen, Ordfront magasin, Yelah.net eller Göteborgs-Tidningen. Och regeringar som inte vågar ta kritik har ingen trovärdighet.

"Men till och med FN hyllar det kubanska utbildningssystemet!", är SveKs ständiga försvar. Men inte heller FN har några andra siffror än dem som den kubanska regeringen erbjuder.

I stället bör man lyssna på människorna i den kubanska demokratirörelsen, som trots att de bor på Kuba vågar kritisera regeringen. En av dem är Gisela Delgado, som leder Kubas fria bibliotek. Hon skulle varit med på Fritt forum som gäst hos folkpartiet men fick inte utresetillstånd. Antagligen för att hon har något intressant att berätta som Fidel Castro inte vill att andra ska få höra.

"Men Fidel Castro har ju folkets stöd och kubanerna gillar ju kommunismen", brukar SveK och andra säga. Men hur kan de veta det? Kubanerna har ju inte fått frågan! Sedan den första januari 1959 har de aldrig fått påverka vilket statskick de vill leva i, och aldrig fått välja mellan den ena eller den andra politiken eller det ena eller andra partiet. Än mindre har de tillåtelse att arbeta för att ett annat Kuba ska vara möjligt. Men de gör det ändå.

Denna fina reklamslogan dyker upp när man besöker den pro-kubanska sajten Cubaweb, och antyder den stora betydelse bidragen från exil-kubanerna i Florida har för Kubas ekonomi.

Till sidans topp
